

Fekete Vince

**DIÁK ÚR, KÉREM!,
AVAGY A SZUPERMOST GENERÁCIÓ
ÉS AZ IRODALOM – 5.**

2019-ben ötödik alkalommal írtuk ki a középiskolásoknak szóló pályázatunkat. A 2015-ös *Ki vagy te?*, a 2016-os *Mi(t) nekem Erdély?!*, a 2017-es *Szerelem, szerelem...* és a 2018-as *Családja* után a *Diák úr, kérem!* volt ezúttal a téma. Tavalyelőtt a *Szerelem, szerelemre* 222 pályázótól közel 300 pályamunka futott be, tavaly csak kicsivel több, mint félszáz, idén több mint száz pályázótól kaptunk novellát, verset, esszét a megadott határidőig, illetve még azon túl is.

Idei felhívásunk a következőképpen hangzott: Tanár, diák, iskola, diákélet, sulis évek – mit jelentenek Nekem? Tanár úr, kérem!, vagy: Diák úr, kérem! Mit ad, mit adott nekem az iskola, mit hozok, mit viszek ebből magammal majd egy életen keresztül? Majd hogyan adom ezt tovább, illetve továbbadom-e? Mit adok tovább és mennyit? A viszonyaink egymáshoz, az iskola–diák, a tanár–diák kapcsolatok; szeretet, odaadás, tisztelet, függés, hiány, harag, bármi. Szabad vagyok-e, szárnyalhatok-e az iskolában? Vagy kötöttség, kötelesség csupán? Hogyan lehetek önmagam a suliban? Miben segít az iskola nekem? Miben akadályoz? Miben stimulál, miben serkent?

Létezik-e vajon kultúra iskola, tanulás nélkül? Miért fontosak a jó tanárok? A példaképek? Szükség van-e rájuk? Fontosak-e vajon ma? Mivel tarisznyálnak fel egy életre minket az iskolában? Feltarisznyálnak-e? Tanár–diák kapcsolat, diák–diák (avagy a diáktársakkal, barát-nókkal, barátokkal való) viszony, mit kezdünk, kezdhetünk felgyorsult világunkban a valamikori tanár–diák–iskola örökséggel – vagyis csupa olyan felvetés volt, amely – főleg kamaszodó fiatalok esetében – újból és újból „megér egy misét”. Arra kértük a mai középiskolásokat, hogy írjanak ezekről a kérdésekről, írják meg, hogy miért fontos (ha fontos egyáltalán) az iskola, örömforrás-e, vagy inkább megoldandó, csak legyünk túl rajta probléma stb. Amit fontosnak tartottunk, hogy mindenképp az övék legyen az élmény: versben, prózában, esszében.

Vers, novella, elbeszélés, esszé. Idén is volt mindenből, jó, jobb, gyenge, giccses közepes stb. És ismét volt köztük pár darab kiugróan jó írás. Vers (ismét) alig. Ami volt, az se volt (teljesen) jó. Így nem került, akárcsak tavaly és tavalyelőtt – nagy fájdalomra – a díjazottak közé egyetlen költemény sem. A költők ezúttal sem remekeltek. Ami azonban kárpótolhatott megint a versek hiányaért, az néhány szerző lírai, lírával átítatott prózája. A díjakat – immár negyedik alkalommal, több osztálynyi diák előtt – a csíkszeredai Márton Áron Főgimnázium dísztermében adtuk át Borsodi L. László főszerkesztő kollégámmal.

Gratulálunk a díjazottaknak!

A három díjazottunk:

- I. díj – Buna Blanka Boróka, Kézdivásárhely, Bod Péter Tanítóképző,
XI. osztály
- II. díj – Kassay Anna, Csíkszereda, Márton Áron Főgimnázium,
XI. osztály
- III. díj – Ferencz-Nagy Zoltán, Brassó, Áprily Lajos Gimnázium,
XII. osztály

Dicséret:

- Lukács Boglárka, Székelyudvarhely, Palló Imre Művészeti Líceum,
XI. osztály
- Pázsint Tímea, Székelyudvarhely, Palló Imre Művészeti Líceum,
XI. osztály

Az első három díjazott munkáját közöljük.